

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.77/2016/62. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év november hó 3., 22. és 2017. év január hó 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2017. év január hó 5. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A különösen nagy kárt okozó csalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2015. év október hó 29. napján kelt 9.B.180/2012/426. számú ítéletét I. r., II. r., III. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XV. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r., XXVIII. r., XXIX. r., XXXI. r., XXXII. r., XXXIII. r., XXXIV. r., XXXV. r., XXXVI. r., XXXVII. r., XXXVIII. r., XXXIX. r., XL. r., XLI. r., XLII. r., XLIII. r., XLIV. r., XLV. r., XLVII. r., XLIX. r., L. r., LI. r., LII. r., LIII. r., LIV. r., LV. r., LVI. r., LVII. r., LVIII. r., LIX. r. és LX. r. vádlottal szemben **megváltoztatja.**

I. r. vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény anyagi jogi megnevezése és megjelölése helyesen társtettesként folytatólagosan elkövetett csalás büntette (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont és (6) bekezdés b./ pont).

A kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre súlyosítja. A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak, a vagyonekbevonás összegét 7.877.640,-. (hétmilliónyolcszázhetvenhétezer-hatszáznegyven) forintba mérsékli.

II. r. vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény anyagi jogi megnevezése és megjelölése helyesen társtettesként folytatólagosan elkövetett csalás büntette (Btk.373.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont és (6) bekezdés b./ pont).

A kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti, annak végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre felfüggeszti. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

III. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 3 (három) évre felemlíti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

V. r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnszolgálatként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

IX.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat 2 (két) évre próbára bocsátja.

XI.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§), bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.342.§ (1) bekezdés c./ pont) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 8 (nyolc) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 1 (egy) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 8 (nyolc) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 1 (egy) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XV.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§), bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.342.§ (1) bekezdés c./ pont) minősíti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés háromnegyed részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XVIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§), bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.342.§ (1) bekezdés c./ pont) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 6 (hat) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A bíróság elrendeli XVIII. r. vádlott pártfogó felügyeletét.

XXVI.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év 2 (két) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XXVII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év 2 (két) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Helyesen XXVIII.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 4 (négy) hónapra súlyosítja.

XXIX.r. vádlottat 2 (két) év időtartamra próbára bocsátja.

XXXII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XXXIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XXXIV.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XXXV.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XXXVI.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XXXVII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat 1 (egy) év időtartamra próbára bocsátja.

XXXVIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat 1 (egy) év időtartamra próbára bocsátja.

XXXIX.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat 1 (egy) év időtartamra próbára bocsátja.

XL.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 5 (öt) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 1 (egy) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés háromnegyed részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XL. r. vádlott a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

XLII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 4 (négy) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XLIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 2 (két) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XLIX.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

L.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 2 (két) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

LI.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

LIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 2 (két) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

LIV.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 2 (két) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

LVI.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§), bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.342.§ (1) bekezdés c./ pont) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

LVII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), a közbizalom elleni bűncselekményeket egységesen 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.342.§ (1) bekezdés c./ pont) minősíti.

A vádlottat halmazati büntetésül 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

LVIII.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

LIX.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 1 (egy) év 4 (négy) hónapra súlyosítja, a felfüggesztés próbaidejét 2 (két) évre felemeli. A vagyonekbevételek összegét 453.000. (négy százötvenháromezer) forintban állapítja meg.

LX.r. vádlott terhére rótt bűncselekményeket társtettesként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (4) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

A vádlottat ezért halmazati büntetésül 1 (egy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre ítéli, amelynek végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (két) év próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb 3 (három) hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VI.r., VII.r., VIII.r., XIX.r., XX.r., XXI. r., XXII.r., XXIII.r., XXIV.r., XXV.r., XXXI., XLI.r., XLIV.r., XLV.r., XLVII.r., LII.r. és LV.r. vádlottak terhére rótt bűncselekményeket társtettesként

elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1) és (3) bekezdés a./ pont), valamint bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősíti.

I.r. vádlott állandó lakóhelyét és személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

III.r. vádlott állandó lakóhelyét és tartózkodási helyét, valamint személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

XX.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

XXI.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

XXVIII.r. vádlott születési idejét pontosítja.

XXXVII.r. vádlott születési idejét pontosítja.

Egyebekben a fenti vádlottakkal szemben, valamint IV.r., X.r., XIV.r., XVI.r., XVII.r. és XLVI.r. vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 506.868,- (ötszázhatvanhatnyolc) Ft bűnügyi költségből I.r. vádlott 91.360,- (kilencvenegyezer-háromszázhatvan), Ft-ot, V.r. vádlott 12.447,- (tizenkettőezer-négyszáznegyvenhét) Ft-ot, VI.r. vádlott 9.127,- (kilencezer-egyszázhuszonhét) Ft-ot, VII.r. vádlott 4.848,- (négyezer-nyolcszáznegyvennyolc) Ft-ot, VIII.r. vádlott 12.447,- (tizenkettőezer-négyszáznegyvenhét) Ft-ot, IX.r. vádlott 12.447,- (tizenkettőezer-négyszáznegyvenhét) Ft-ot, X.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XII.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XIII.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XIV.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XV.r. vádlott 12.447,- (tizenkettőezer-négyszáznegyvenhét) Ft-ot, XVI.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XVII.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XVIII.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XIX.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XX. r. vádlott 8.079,- (nyolcezer-hetvenkilenc) Ft-ot, XXI.r. vádlott 8.079,- (nyolcezer-hetvenkilenc) Ft-ot, XXII.r. vádlott 11.576,- (tizenegyezer-ötszázhetvenhat) Ft-ot, XXIII.r. vádlott 11.575,- (tizenegyezer-ötszázhetvenöt) Ft-ot, XXIV.r. vádlott 11.575,- (tizenegyezer-ötszázhetvenöt) Ft-ot, XXV.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XXVI.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XXVII.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XXVIII.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XXIX.r. vádlott 8.079,- (nyolcezer-hetvenkilenc) Ft-ot, XXXI.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XXXII.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XXXIII.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XXXIV.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XXXV.r. vádlott 8.079,- (nyolcezer-hetvenkilenc) Ft-ot, XXXVI.r. vádlott 8.079,- (nyolcezer-hetvenkilenc) Ft-ot, XXXVII.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XXXVIII.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XXXIX.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XL.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XLI.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XLII.r. vádlott 11.575,- (tizenegyezer-ötszázhetvenöt) Ft-ot, XLIII.r. vádlott 11.575,- (tizenegyezer-ötszázhetvenöt) Ft-ot, XLIV.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XLV.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XLVI.r. vádlott 6.454,- (hatezer-négyszázötvennégy) Ft-ot, XLVII.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, XLIX.r. vádlott 6.206,- (hatezerkettőszázhat) Ft-ot, L.r. vádlott

6.454,- (hatezer-négyezer-ötvennégy) Ft-ot, LI.r. vádlott 8.079,- (nyolcezer-hetvenkilenc) Ft-ot, LII.r. vádlott 12.447,- (tizenkettőezer-négyezer-negyvenhét) Ft-ot, LIII.r. vádlott 11.575,- (tizenegyezer-ötszázhetvenöt) Ft-ot, LIV.r. vádlott 11.575,- (tizenegyezer-ötszázhetvenöt) Ft-ot, LV.r. vádlott 12.447,- (tizenkettőezer-négyezer-negyvenhét) Ft-ot, LVI.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, LVII.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot, LVIII.r. vádlott 8.079,- (nyolcezer-hetvenkilenc) Ft-ot, LIX.r. vádlott 6.134,- (hatezer-egyszázharmincnégy) Ft-ot, míg LX.r. vádlott 5.886,- (ötezer-nyolcszáznyolcvanhat) Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Balassagyarmati Törvényszék 2015. év október hó 29. napján kelt 9.B.180/2012/426. számú ítéletével I. r. vádlott bűnösségét 1 rb. üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) (6) bekezdés b) pont), 43 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), 3 rb. közokirat-hamisítás büntetében, mint bűnsegéd (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 4 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, valamint 16.367.000 forint vagyonelkobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontjáról.

II. r. vádlott bűnösségét 1 rb. üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) (6) bekezdés b) pont), 41 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint bűnsegéd (Btk. 345. §) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, valamint 3.700.000 forint vagyonelkobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

III. r. vádlott bűnösségét 40 rb. magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap fogház büntetésre ítélte, a fogházbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

IV. r. vádlott bűnösségét 4 rb. csalás büntetében, mint felbujtó (Btk. 373. § (1) (3) bekezdés a) pont), 4 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint felbujtó (Btk. 345. §), 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében, mint felbujtó (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 2 év 6 hónap szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 7.254.500 forint vagyonelkobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., XII. r., XIII. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r., XXXI. r., XXXII. r., XXXIII. r., XXXIV. r., XXXV. r., XXXVI. r., XXXVII. r., XXXVIII. r., XXXIX. r., XL. r., különös visszaeső, XLI. r., XLII. r., XLIII. r., XLIV. r., XLV. r., XLVII. r., XLIX. r., L. r., LI. r., LII. r., LIII. r., LIV. r., LV. r., LVIII. r., és LX. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki 1 rb. csalás büntetében, mint társtettet (1978. évi IV. törvény 318. § (1) (5) bekezdés a) pont, és 1 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276. §) és ezért a vádlottakat megrovásban részesítette.

X. r., XIV. r., XVI. r., XVII. r., XXIX. r., XLVI. r. vádlottak bűnösségét 1 rb. csalás büntetében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) (3) bekezdés a) pont), 1 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint bűnsegéd (Btk. 345. §) állapította meg és ezért a X. r. és XIV. r. vádlottakat 10-10 hónap börtönfokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 1-1 év próbaidőre felfüggesztette, a XVI. r. és XVII. r. vádlottakat 5-5 hónap börtönfokozatú szabadságvesztésre ítélte,

amelynek végrehajtását 1-1 év próbaidőre felfüggesztette, a XXIX. r. vádlottat 5 hónap börtönfokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette, XLVI. r. vádlottat 10 hónap börtönfokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

XI. r. vádlott bűnösségét 1 rb. csalás büntetében, mint társtettes (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (5) bekezdés a) pont), 1 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276. §) és 1 rb. közokirat hamisítás büntetében, mint közvetett tettes (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg és ezért őt megrovásban részesítette.

XV. r. vádlott bűnösségét 1 rb. csalás büntetében, mint társtettes (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (5) bekezdés a) pont), 1 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276. §) és 1 rb. közokirat hamisítás büntetében, mint közvetett tettes (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg és ezért, mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 10 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtön büntetésre ítélte, megállapította, hogy a vádlott a felfüggesztés próbaideje alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

XXVIII. r. vádlott bűnösségét 1 rb. csalás büntetében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) (4) bekezdés a) pont), 1 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint bűnsegéd (Btk. 345. §) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 10 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

LVI. r. vádlott bűnösségét 1 rb. csalás büntetében, mint társtettes (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (5) bekezdés a) pont), 1 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 276. §) és 1 rb. közokirat hamisítás büntetében, mint közvetett tettes (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg, LVII. r. vádlott bűnösségét 1 rb. csalás büntetében, mint társtettes (1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (5) bekezdés a) pont) és 2 rb. közokirat hamisítás büntetében, mint 1 esetben közvetett tettes, 1 esetben bűnsegéd (1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont) állapította meg és a vádlottakat megrovásban részesítette.

LIX. r. vádlott bűnösségét 1 rb. csalás büntetében, mint társtettes (Btk. 373. § (1) (4) bekezdés a) pont) és 1 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, mint felbujtó (Btk. 345. §) állapította meg, ezért halmazati büntetésül 5 hónap szabadságvesztésre és 200.000 forint vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, amelynek végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, a Bank polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította és döntött a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésekor az ügyész a fellebbezési nyilatkozat bejelentésére három napi határidőt tartott fenn, e határidőn belül IV. r. vádlott kivételével, valamennyi vádlottal szemben súlyosítás érdekében jelentett be perorvoslati nyilatkozatot.

A vádlottak és a védőik közül I. r. vádlott és védője, II. r. vádlott és védője, III. r. vádlott és védője, valamint IV. r. vádlott és védője felmentésért fellebbeztek, a többi vádlott és védő az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.682/2012/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban néhány ponton kiegészítésre, illetve helyesbítésre szorul, az ügyészi vélekedés szerint a 27. tényállási pontnál a kár 5.900.000 forint helyett 5.800.000 forint. A fellebbviteli főügyészség szerint az egységes szerkezetbe foglalt vádirat az ítéleti tényállásban 44-48. pontig egyező tartalommal szerepelteti I. r. vádlott tevőleges magatartását, mint aki a hitelkérelmi lapokat tudatosan valótlan tartalommal kitöltötte és a bankhoz benyújtotta. Ezekben az

esetekben a bank megtévesztésére sor került, a banki hitel tévedésbe ejtésen alapul és a pénzügyintézetnek kárt is okozott, ezért a 44,45,46,47,48. tényállási pontokat ki kell egészíteni azzal, hogy a Bank sérelmére elkövetett kár okozásában II. r. vádlott mellett I. r. vádlott is közreműködött. Az ügyész utalt arra is, hogy a tényállásban írt cselekménysornál az elkövetési értékek I. r. és II. r. vádlottaknál a folytatólagosságra és üzletszerűségre tekintettel összeadódnak, a bíróság azonban ezt az összegezést elmulasztotta, ezért az ítéleti tényállás e körben is pontosítandó. Egyebekben a megállapított tényállást az ügyészség hibamentesnek tartotta.

A bizonyítékok értékelése során a bíróság körültekintően elemezte a vádlotti és tanúvallomások tartalmát, a szakvéleményeket, továbbá a releváns okirati bizonyítékokat és azokat egyenként és összességükben is alaposan értékelte. Az elsőfokú bíróság részletes indokát adta annak, hogy az I., II. III. és IV. r. vádlottak érdemi védekezését miért nem fogadta el és, hogy azokat az V.-LX. r. vádlottaknak a cselekményeket ténybelileg elismerő vallomásai és az okirati bizonyítékok hogyan cáfolják. A bíróság a tényállásból levonható jogkövetkezmények meghatározása során vizsgálta ugyan, hogy az elkövetéskori vagy az elbíráláskori anyagi jogszabályok kedvezőbbek-e a vádlottak szempontjából, azonban a kérdést leegyszerűsítette és kizárólag a feltételes szabadságra bocsátás kedvezőbb lehetőségét tekintette meghatározó szempontnak. Elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a jogszabályváltozás az értékhatárak körében is hozott olyan változást, amely a konkrét esetben meghatározó jelentőséggel bír.

Erre figyelemmel azon vádlottak esetében, akikre nézve az értékhatár körében bekövetkezett anyagi jogi változás kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé, az ügyészség az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezések alkalmazására tett indítványt.

A fellebbviteli főügyészség a jogi minősítés körében kitért arra is, hogy tévesnek tarja azt az elsőfokú bírói álláspontot, amely az intellektuális közokirat hamisításoknál csak a szerződés aláíróját tekinti tettesnek, az I. r. vádlott elkövetői magatartását pedig bűnsegédinek jelöli meg. A közreműködik szó egy tágabb elkövetői magatartást takar, mindazon személyek beletartoznak ebbe a körbe, akik magatartásukkal tevőlegesen hozzájárulnak a valótlan tény vagy adat közokiratba foglalásához.

A büntetés kiszabása körében a fellebbviteli főügyészség rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság döntő mértékben helyesen vette számba a súlyosító és enyhítő körülményeket, de a jogkövetkezmények meghatározása során alapvetően hibás szemléletből indult ki az V.-LX. r. vádlottak esetén. Tévesnek tartotta azt a bírósági álláspontot, miszerint e vádlottak vonatkozásában nyomatékos enyhítő körülményként kell figyelembe venni, hogy a vádlottakat túlnyomó részben alapvetően az az erkölcsileg nem elítélhető cél vezérelte, hogy megfelelő lakáshoz jussanak, saját lakhatásukat biztosítsák. Jelen esetben álláspontja szerint a bűncselekmény tárgyi súlya, nem teszi lehetővé a legenyhébb intézkedés, a megrovás alkalmazását, mert az nem szolgálja megfelelően a büntetési célokat. Ezért valamennyi megrovásban részesített vádlott esetében, intézkedés helyett büntetés alkalmazását kérte. I. r. és II. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott az irányadó, büntetési tételkeret alsó határát el nem érő mértékű szabadságvesztések nem szolgálják kellően a büntetési célokat. III. r. vádlott esetében a szabadságvesztés tartama kellően tükrözi a cselekmények tárgyi súlyát, azonban a büntetési célok eléréséhez az ügyészség szerint a próbaidő hosszabb tartamban történő megállapítása szükséges. Az ítéletben megrovásban részesített vádlottakkal szemben - kivéve XL. r. vádlottat - a szabadságvesztés büntetés kiszabásával annak végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésében - látta az ügyészség a büntetési célok elérését, míg a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt X. r., XIV. r., XVI. r., XVII. r., XXVIII. r., XXIX. r., XLVI. r., valamint LIX. r. vádlott esetében, a börtönbüntetés és a próbaidő tartamának felemelését indítványozta. IX. r., XII. r., XLII. r., LI. r., LVI. r., LVII. r., valamint LX. r. vádlottakkal szemben pártfogó felügyelet elrendelésére is indítványt tett a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére. XV. r. és XL. r. vádlottakkal szemben csak végrehajtandó börtönbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásában látta a büntetési célokat elérhetőnek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét a fentiek alapján változtassa meg, a minősítéseket helyesbítse, a vádlottak büntetését a leírtak szerint súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

II. r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához 2016. év október hó 26. napján érkezett 39. alszámú beadványában a fellebbezését részletesen megindokolta. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mivel a törvényszék nem tárt fel teljeskörűen a IV.-LV. r. vádlottak anyagi helyzetét, ehelyett bizonyítás nélkül elfogadta a vádhatóság arra vonatkozó állítását, hogy a vádlottak a hitelfelvételkor anyagi helyzetük és személyi körülményeik alapján nem voltak képesek a kölcsön visszafizetésére. Sem a nyomozás során, sem a tárgyalási szakban nem került felderítésre az egyes hitelfelvevő személyek, illetve háztartásuk vagyoni helyzete. A vádlottak többségénél sem kérdés, sem nyilatkozat nem hangzott el arra vonatkozóan, hogy a vádbeli időszakban konkrétan milyen anyagi körülmények között éltek. Az ítélet megalapozatlanságának következményei között utalt a védő arra, hogy a Be. 376. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül kell helyezni és a megismételt elsőfokú eljárásban a fentiek feltárására kell törekednie a törvényszéknek. A védő hangsúlyozta, hogy amennyiben a másodfokú bíróság úgy ítéli meg, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlansága a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kiküszöbölhető, akkor az elsőfokú bíróság ítéleti tényállásának kiegészítése szükséges azzal, hogy a vádlottak az esetek túlnyomó többségében egészen a banki hitelszerződés aláírásáig abban a tudatban voltak, hogy a hitel visszafizetésére jövedelmi viszonyaik alapján alkalmasak. Ebből pedig az a következtetés vonandó le, hogy a II. r. vádlott nem követte el a vagyon elleni bűncselekményt. A büntetés kiszabásánál értékelendő körülményekre rátérve a védő az Igazságügyi Szakértő és Kutató Intézetek Miskolci Intézetének Egri Orvosszakértői Csoportja igazságügyi orvosszakértői szakvéleményét terjesztette elő. A szakvélemény alapján megállapítható, hogy a II. r. vádlott - börtöntűró képessége betegségéből eredően - jelentősen beszűkült, amit nyomatékos enyhítő körülményként kért figyelembe venni. Mindezek alapján elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítésére és a védenca bizonyítottság hiányában történő felmentésre, míg harmadsorban a büntetés enyhítésére tett indítványt.

XI. r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához 2016. év október hó 17. napján érkezett beadványában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a törvényszék a fellebbviteli főügyészség átiratával szemben, a közbizalom elleni bűncselekmény esetében a bűnsegédi bűnrészességet törvényesen állapította meg. Az egyéb érdekelt 24 hitelezési gyakorlatára és a több mint 8 éves időmúlásra figyelemmel az ügyész, súlyosításra irányuló fellebbezését ellenezte.

Az ügyész a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat maradéktalanul fenntartotta. A nyilvános ülésen a vádlottak közül I.r., II.r. és III.r. vádlott vett részt.

A többi vádlottnak, a másodfokú nyilvános ülésről szabályszerű idézés ellenére történő távolmaradása a Be. 362. § (3) bekezdése alapján a nyilvános ülés megtartásának és a fellebbezés elbírálásának törvényi akadályát nem képezte.

I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság előtt elhangzott perbeszédében foglaltakat fenntartva előadta, hogy az in dubio pro reo elvére is figyelemmel, védenca vonatkozásában az iratok tartalma és a helyes ténybeli következtetések alapján az ítélet megalapozatlannak tekintendő. Az iratok tartalma alapján ugyanis nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy az I. r. vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetésében részt vett volna, ezért az ítélet nem alkalmas az ártatlanság vélelmének a megdöntésére és a bűnösség megállapítására. Az iratokból az is

megállapítható, hogy a védenca legálisan, a képzettségének megfelelően végezte a hitelközvetítői tevékenységet, több bankkal is kapcsolatban állt, ezek között az egyéb érdekelt 24kal, a munkáját a szabályoknak megfelelően végezte. Álláspontja szerint nem valósultak meg a törvényi tényállás elemei, ez az iratokból megállapítható. A vádlottak java része lakáshoz akart jutni, volt, aki úgy nyilatkozott, hogy tőle jövedelemigazolást is kérhettek volna, mert dolgozott. Nem tudhatták előre, hogy a hiteltörlesztésnek később nem tudnak eleget tenni.

Kifogásolta, hogy az indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság nem tett eleget, az ítélet nem adja indokát annak, hogy min alapul a bűnösség kimondása. A védő elsődlegesen indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I. r. vádlottat mentse fel a vádak alól, másodlagosan pedig az indokolási kötelezettség megsértése miatt a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

A nyilvános ülésen II. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését az írásban megindokolt tartalommal, változatlan formában fenntartotta.

III. r. vádlott védője a nyilvános ülésen védenca felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezését fenntartotta. Kitért arra, hogy az elsőfokú bíróságnak abban kellett volna állást foglalnia, hogy a vádlott által készített értékbecslésnek nevezett „dolog” minősül-e közokiratnak. A vád tárgyát képezi a magánokirat-hamisítás vétsége, ami a polgári perrendtartásra tartozik. A III. r. vádlott által készített okiratok elektronikus úton kerültek elküldésre, így aláírás hiányában nem tekinthetők magánokiratnak sem. A III. r. vádlottnak nincs elektronikus aláírási joga, az általa készített dokumentumok csupán elektronikus formában kerültek a banknak elküldésre. Elsődlegesen indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a III. r. vádlottat a bűncselekmények alól mentse fel, míg másodlagosan a büntetés enyhítését kérte.

IV. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a vádlott javára, felmentésre irányuló fellebbezését nem tartotta fenn, kizárólag a büntetés enyhítésére tett indítványt. A védő hangsúlyozta, hogy a védenca olyan vádlottak esetében működött közre a csalási cselekmény megvalósításában, akik már eredetileg is ingatlant kívántak vásárolni, álláspontja szerint ezért a IV. r. vádlott felbujtói elkövetői minősége nem állapítható meg. Egyetértett az ügyészséggel az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezések alkalmazásában, ugyanakkor utalt arra, hogy védenca 4 kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, hivatkozott arra is, hogy a kár részben megtérült. A sértetti közrehatás és az igen jelentős időmúlás is további enyhítő tényező. Mindezek alapján a büntetés enyhítésére tett indítványt.

Az V. r, VIII. r., IX. r., XV. r., LII. r., és LV. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az enyhítő körülmények közül a sértetti közrehatás jelentőségét hangsúlyozta. Kiemelte, hogy ezt a rendszert a sértetti pénzintézet alakította ki, az ellenőrzés sok esetben csupán formális volt. Álláspontja szerint az eljáró törvényszék helyesen mérlegelte a személyi körülményeket, a megjelölt vádlottak egyszerű emberek, alacsony iskolázottságúak, megbíztak a vádlott társaiban. A cselekményt mindenki elismerte, a védő osztotta a törvényszék álláspontját a védenccel szemben alkalmazott jogkövetkezmények tekintetében. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezésnek ne adjon helyt.

A VI. r., XVI. r., XX. r., XXI. r., XXIX. r., XXXV. r., XXXVI. r., LI. r. és LVIII. r. vádlottak védője a nyilvános ülésen a törvényszék előtt előadott védőbeszédében foglaltakat fenntartotta. Kérte, hogy

az ítélet tábla e vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság döntésével alkalmazott joghátránynál súlyosabbat ne alkalmazzon.

A VII. r. vádlott védője felszólalásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság humánus ítéletet hozott, a célzatot, mint alapvető szociális jog érvényesítése érdekében való cselekvést az elsőfokú bíróság enyhítő tényezőként értékelte. Az írástudó lehetőségével szemben a nem írástudó ember kiszolgáltatott az intellektuális bűncselekmény esetében, a vádlott alacsony iskolázottságú és mindössze 23 éves volt a bűncselekmény elkövetésekor, kisközösségben élt, nem tudta, hogy az aláírásával megvalósított cselekmény ilyen következményekkel járhat. Kérte, hogy amennyiben az ítélet tábla a szankció kiszabását tartja helyesnek, akkor vegye figyelembe a büntetés kiszabásánál a védelem aluliskolázottságát és kiszolgáltatottságát.

A XVI. r., XVII. r., XVIII. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r., XXVIII. r., XXXI. r., XXXII. r., XLVI. r., XLIX. r. és L. r. vádlott védője a másodfokú bíróság előtt megtartott perbeszédében hangsúlyozta, hogy a tényállás megállapítását illetően az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az anyagi jogi szabályok alkalmazását is helyesnek tekintette. Álláspontja szerint a megrovás, illetve a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés, mint jogkövetkezmények alkalmazásával a büntetési célok elérhetőek. Utalt arra is, hogy egy nagyon speciális gazdasági helyzetbe kerültek a vádlottak és az elsőfokú ítélet megfelelően differenciált a jogkövetkezmények alkalmazásakor.

A XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XLII. r., XLIII. r., LIII. r. és LIV. r. vádlottak védője a másodfokú nyilvános ülésen felszólalásában hangoztatta, hogy valamennyi védelem esetében a megrovás intézkedés alkalmazásával egyetért, az elsőfokú ítéletet tudomásul vette. Álláspontja szerint a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alaptalan. Az elsőfokú bíróság előtt előadott védőbeszédében foglaltakat fenntartva kiemelte, hogy valamennyi védelem azt nyilatkozta, az a benyomás alakult ki bennük, hogy az I. r. vádlott, mint valami banki alkalmazott, banki szakember lépett fel, ezért megbíztak benne, erre tekintettel úgy gondolták, hogy nem lehet semmi szabálytalanság, jogellenesség. A megrovás, mint intézkedés alkalmazását az ügyészi indítvánnyal ellentétben megfelelőnek tartotta.

A XI. r. vádlott védője a nyilvános ülésen felszólalásában az írásban benyújtott álláspontját fenntartva, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A XIV. r., XXXVIII. r., XXXIX. r., XL. r., XLI. r., XLIV. r., XLV. r., XLVII. r., LIX. r., X. r., XII. r., XIII. r., XIX. r., XXXIII. r., XXXIV. r., XXXVII. r., XXXVIII. r., LVI. r., LVII. r. és LX. r. vádlott védője a másodfokú bíróság előtt megtartott perbeszédében, valamennyi általa védett vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Utalt arra, hogy ebben az ügyben 2007-2008. évi kölcsönügyletek tekintetében került sor a vádemelésre, amikor is a vádlottak 20-30.000 forintos törlesztő részletek megfizetését vállalták. Az ügyfelei zöme alkalmi munkából élt, de a törlesztés összegének a megfizetését tudta vállalni. Álláspontja szerint a törvényszék méltányosan vette figyelembe a sértetti közrehatást. Az a bank, amelyik a helyi viszonyokkal tisztában volt, nem hihette el alappal, hogy a környéken 3 szobás összkomfort nélküli lakás 7-8 illetve 6-7 millió forint értékű. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az ügyész, súlyosításra irányuló fellebbezésének ne adjon helyt, az elsőfokú bíróság ítéletét pedig védelmeivel szemben hagyja helyben.

Az ügyész, a viszonyválasz lehetőségével külön nem kívánt élni, azonban II. r. vádlott tekintetében csatolt orvosi iratokra figyelemmel, a vádlott súlyosan megromlott egészségi állapotára tekintettel

indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban, fogházban állapítsa meg a szabadságvesztést.

I. r. vádlott a másodfokú bíróság előtt a nyilvános ülésen az utolsó szó jogán előadta, hogy csupán a munkáját végezte, nem követett el bűncselekményt. Utalt arra, hogy 17 éves gyermeke pszichológushoz járt, rászorul az ő szülői segítségére, ezen túlmenően több haláleset is történt a közelmúltban a családban. Kérte, hogy a másodfokú bíróság legalább a 17 éves gyermeke nagykorúságát várja meg, addig ne kelljen egyedül hagynia. II. r. vádlott az utolsó szó jogán a védőjéhez csatlakozott, míg III. r. vádlott nem kívánt felszólalni, hangsúlyozta, hogy az eljárás során már mindent elmondott.

A kétirányú fellebbezések az alábbiak szerint részben alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla IV. r. vádlott kivételével, valamennyi vádlottal szemben bejelentett ügyészi, valamint I. r., II. r., III. r., valamint IV. r. vádlott esetében a védelmi fellebbezések alapján bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése szerint a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét, az azt megelőző bírósági eljárással együtt.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást. A Balassagyarmati Törvényszék az V.-LX. r. vádlottak esetében törvényesen alkalmazta a Be. 279. § (3) bekezdésében meghatározott jogintézményt. Ez alapján a bíróság az idézéssel egyidejűleg a vádlottakat tájékoztatta arról, hogy a tárgyalás a távollétükben megtartható és velük szemben az eljárás befejezhető, ha előzetesen bejelentik hogy a tárgyaláson nem kívánnak részt venni. A törvényszék a 92/2011. számú BK. véleményben foglaltakat is betartva a tájékoztatást jegyzőkönyvben rögzítette. (128. alszámú tárgyalási jegyzőkönyv 40. oldal). Az V.-LX. r. vádlottak valamennyien úgy nyilatkoztak, hogy a tárgyaláson nem kívánnak részt venni, ezt követően az elsőfokú eljárás a perrendi szabályok megtartása mellett volt folytatható és befejezhető a távollétükben.

A Balassagyarmati Törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének teljességgel eleget tett. A bizonyítási eljárás során a bizonyítékokat széles körben beszerezte és azokat egyenként és összességükben is logikusan értékelte, mérlegelte.

A védői felvetésekre is figyelemmel az ítéltábla az alábbiakat rögzíti.

I. r., II. r., III. r. és IV. r. vádlottak az eljárás folyamán tagadták a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését. Ezzel szemben az V.-LX. r. vádlottak, bár büntetőjogi felelősségüket nem ismerték el, de ténybelileg saját magukra és az I.-IV. r. vádlottakra is következetes, az egyéb bizonyítékokkal is egybevágó, terhelő vallomást tettek.

I. r. és II. r. vádlottak érdemi védekezése szerint nem volt ténybeli tudomásuk a hitelt felvevő személyek anyagi helyzetéről, azaz arról, hogy nem képesek a hitel visszafizetésére. Továbbá előadták azt is, hogy az adás-vételi szerződésekben ténylegesen kialkudott ár és a megfizetett előleg szerepelt, mely adatokat sem az eladók, sem a vevők nem kifogásolták.

III. r. vádlott védekezése pedig abban állt, hogy ő az értébecslést a szakma szabályai alapján, legjobb tudása szerint végezte el és azt a bank által kért formában nyújtotta be a pénzintézetekhez.

IV. r. vádlott az eljárás során érdemi védekezést nem terjesztett elő.

A Balassagyarmati Törvényszék helyesen járt el, amikor az I.-IV. r. vádlottak tagadását elvetette és az ítéleti tényállást, az önmagukat és vádlott társaikat terhelő V.-LX. r. vádlottak vallomásaira,

szakértő 2 igazságügyi szakértő szakvéleményére, és megkeresett bíróság előtt tett meghallgatásának jegyzőkönyveire, a Bank, mint sértett által szolgáltatott okirati bizonyítékokra, valamint az egyéb tanúvallomásokra alapította. A rendelkezésre álló iratokból ugyanis kétséget kizáróan megállapítható, hogy az V.-LX. r. vádlottak iskolázottságuk, egyéb úton szerzett ismereteik folytán, nem rendelkeztek olyan tudással, amely segítségével hitelképtelenségüket eltitkolva pénzügyi kölcsönhöz juthattak volna. A fenti ismerethiányt elsősorban I. r. vádlott pótolta az V.-LX. r. vádlottak számára. II. r. vádlott az eljárás során nem vitatta, hogy valamennyi terhén megállapított esetben a szóban forgó adás-vételi szerződések megszerkesztésében részt vett. Több esetben ő maga magyarázta el a feleknek, hogy azért van szükség a vételár magasabb összegben történő meghatározására, mert a tényleges vételárnak megfelelő összegű hitelt a bank így folyósítja. IV. r. vádlott esetében a 9.,14.,21. és 40. számú tényállási pontban szereplő vádlott társak következetes vallomásai alapján volt megállapítható, hogy a vádlott a hitelösszeg megszerzése érdekében bírta rá őket arra, hogy a Bankkal szerződési kapcsolatba lépjenek, annak ellenére, hogy a IV. r. vádlott tisztában volt a nevezett vádlottak teljesítőképességének hiányával.

Míg III. r. vádlott szintén nem tagadta, hogy valamennyi terhére rótt esetben ő készítette az ingatlanforgalmi szakvéleményt. A tények pedig kétségkívül azt mutatták, hogy ezen szakvélemények a szerződésekben előre megállapított árakhoz igazodó értéket jelöltek meg hitelfedezeti értéként. Ennek pedig nem volt ténybeli alapja, mert ingatlanforgalom hiányában nem volt olyan összehasonlítható adat, amely a III. r. vádlott által hivatkozott módszer alkalmazását lehetővé tette volna. Erre tekintettel III. r. vádlottnak is tisztában kellett lennie azzal, hogy valójában a szakértő 2 igazságügyi szakértő véleményében is megjelölt költségalapú értékelés szerint kellett volna elvégeznie az értékbecslést.

Mindezen fenti körülményekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság törvényesen állapított meg a vádlottakra nézve terhelő ítéleti tényállást, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő, mérlegelő tevékenységével is egyetértett (elsőfokú ítélet 99-146. oldalig).

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a Balassagyarmati Törvényszék által helyes mérlegelés útján megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, az az alábbi kiegészítésekkel és helyesbítésekkel irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok tartalmára, valamint II. r. vádlott védője által becsatolt okiratokra figyelemmel, az alábbiakkal egészíti ki, illetve helyesbíti.

- II. r. vádlott - több más megbetegedése mellett - beszédzavarral és járászavarral járó kisagysorvadásban, ér eredetű többszörös agykárosodásban szenved. A vádlott összszervezeti egészségkárosodásának mértéke 2015. év december hó 1. napjától 80 %-ra emelkedett. (másodfokú iratok 39. és 42. alszámú irata)

Az okozott kárból

- a 6. tényállási pont esetében követelés értékesítéssel további 235.868 forint
- a 7. tényállási pont esetében követelés értékesítéssel további 258.118 forint
- a 9. tényállási pont esetében követelés értékesítéssel további 366.988 forint
- a 10. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 108.157 forint
- a 11. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 877.955 forint
- a 12. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 413.769 forint
- a 13. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 1.191.129 forint

- a 14. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 537.015 forint
- a 15. tényállási pontnál további befizetéssel 361.210 forint, míg követelés értékesítéssel 598.689 forint
- a 16. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 638.082 forint
- a 17. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 107.922 forint
- a 18. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 165.424 forint
- a 19. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 668.252 forint
- a 20. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 241.826 forint
- a 21. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 1.348.954 forint
- a 22. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 328.343 forint
- a 23. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 1.096.432 forint
- a 24. tényállási pontnál befizetéssel további 2.303.650 forint
- a 26. tényállási pontnál követelés értékesítéssel további 500.700 forint
- a 29. tényállási pont esetében követelés értékesítéssel további 328.343 forint
- a 33. tényállási pont esetében követelés értékesítéssel további 386.213 forint
- a 35. tényállási pont esetében befizetéssel helyesen 185.000 forint, míg követelés értékesítéssel további 413.769 forint
- a 36. tényállási pont esetében a Nemzeti Eszközkezelő támogatásával további 6.050.000 forint
- a 37. tényállási pont esetében követelés értékesítéssel további 283.335 forint
- a 39. tényállási pont esetében követelés értékesítéssel további 198.022 forint térült meg.
- a 27. tényállási pont esetében az okozott kár összege helyesen 5.900.000 forint (nyomozati irat 5. kötet 839. oldala alapján)
- I. r. vádlott közvetítésével a Bank összesen 197.041.000 forint erejéig (6.-48. tényállási pont), míg II. r. vádlott közvetítésével a Bank összesen 188.041.000 forint összegben (6.-39. , 41.-42., 44.-48. tényállási pont) kötött különböző személyekkel olyan hitelszerződést, ahol a hitelfeltételek ténylegesen nem álltak fenn.

A Balassagyarmati Törvényszék helyesen járt el, amikor 395. alszámú megkeresésével mind a 43 ügyletre (6.-48. tényállási pont) megkereste a Bank-ot a hitelfelvételek összegének és a kár megtérülésének adatai közlése érdekében. A Bank táblázatban összefoglalva teljesítette a bírósági megkeresésben foglaltakat (403. alszámú irat). Az elsőfokú eljárásban az ügyész 414-I. szám alatt csatolt vád pontosításában a hitelintézet által megküldött táblázatban foglaltakra is figyelemmel, pontosította a kár megtérülésével kapcsolatos adatokat. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére az általa is felhasznált okirati bizonyítékban foglaltakat nem minden tényállási pont esetében vezette át az ítéleti tényálláson, ezért ezt, a fentieknek megfelelően a Fővárosi Ítélet táblája pótolta. Ebből megállapíthatóvá vált az is, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által sérelmezett 27. tényállási pontban a kár mértéke valójában 5.900.000 forint, ezt az adatot támasztotta alá a nyomozati iratok 5. kötet 839. oldalán elfekvő szerződés is.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helyesen utalt arra, hogy I. r. vádlott ítéleti tényállásban írt cselekvősege a vagyon elleni bűncselekmény esetében, szemben az elsőfokú ítélet jogi indokolásában írtakkal (elsőfokú ítélet 151. oldal), valójában a 6.-48. tényállási pontokig terjedően nyert megállapítást. Az elsőfokú ítélet tényállása az I. r. vádlott terhére rótt vagyon elleni bűncselekmény tekintetében valamennyi törvényi tényállási elem alapjául szolgáló történeti tény a 6.-48. tényállási pontokig terjedően tartalmazza. Erre figyelemmel, továbbá arra hogy az I. r. vádlotti cselekmény a folytatólágosság törvényi egységébe tartozik, a másodfokú bíróság megjelölte, úgy az I. r., mint a II. r. vádlott esetében az általuk külön-külön okozott kár összegét.

Ugyanakkor IV. r. vádlott esetében a fenti összegzést a 9.,14.,21. és 40. tényállási pont tekintetében nem kellett elvégezni, mivel az ő magatartása felbujtóként kapcsolódott a nevezett tényállási pontokban a vádlott társai által megvalósított tettesi cselekményekhez. A felbujtó felelősségének járulékos jellegéből fakadóan a cselekményét a kár tekintetében is csak külön-külön a tettesi cselekményekhez kapcsolódóan lehetett megállapítani, ezért az azonos sértett ellenére sem volt összegezzhető a kár.

A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel teljeskörűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban - a Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (2) bekezdésére is figyelemmel - irányadó volt és a védelmi fellebbezésekkel eredményesen nem volt támadható.

A Balassagyarmati Törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére valamennyi terhükre rótt cselekmény tekintetében.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak terhére rótt cselekményeket csak részben minősítette törvényesen, egyfelől a Btk. 2. §-ában írt rendelkezés téves alkalmazása folytán, illetve egyéb okból az alábbiak szerint.

Az elsőfokú bíróság a Btk. 2. §-ának alkalmazásakor kizárólag azt vizsgálta, hogy a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó szabályok a börtön, illetve fogház fokozatú szabadságvesztések kiszabásakor az elkövetéskori vagy az elbíráláskori törvény szerint kedvezőbbek-e a vádlottakra nézve, míg amennyiben a vádlottakkal szemben megrovást alkalmazott, ott minden esetben az elkövetéskori törvényt alkalmazta (elsőfokú ítélet 151. oldal 2. bekezdés).

A Fővárosi Ítéltábla - osztva a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját - rögzíti, hogy a törvényszéknek a Btk. 2. §-ának értelmezésére vonatkozó érvelése az alábbiak szerint téves.

Az elsőfokú bíróság figyelmét elkerülte, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezések között releváns változás következett be, amely a IV.-LX. r. vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekmények kár szerinti minősülését érinti. Az elkövetéskori 1978. évi IV. törvény 138/A. § b) pontja szerint nagyobbnak minősült a kár, ha 200.000 forintot meghaladó, de 2.000.000 forintot meg nem haladó volt, míg jelentősnek, ha 2.000.000 forintot meghaladó, de 50.000.000 forintot meg nem haladó volt. Ezzel szemben a másodfokú elbíráláskor is hatályos Btk. 459. § (6) bekezdés b) pontja alapján az 500.001 és 5.000.000 forint közötti kár, nagyobb kárnak, míg az 5.000.001 és 50.000.000 forint közötti jelentős kárnak minősül. Az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos anyagi jogi rendelkezések abban nem különböznek, hogy a nagyobb, illetve jelentős kárt okozó csalás büntetettét egyaránt 3 évig, illetve 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendelik büntetni. Mindezek alapján azon esetekben, amikor a vádlottak által megvalósított csalás 2.000.000 forintot meghaladó, de 5.000.000 forintot meg nem haladó kárt okozott a Btk. 2. § (2) bekezdése szerint, velük szemben az elbíráláskori büntető törvény alkalmazásának van helye, mivel ez esetben a cselekményük a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint nagyobb kárt okozó csalás büntetettének minősül, amelynek a büntetési tétele 3 évig terjedő szabadságvesztés, szemben az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 318. § (1) és (5) bekezdés a) pontjába ütköző, az akkor még jelentős kárt okozó csalás büntette miatt kiszabható 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel. E minősítés független attól, hogy a vádlottakkal szemben a bíróság szabadságvesztést szab ki, avagy velük szemben csupán intézkedést alkalmaz, az elbíráláskor enyhébb büntetési tételkeret az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezések alkalmazását tette szükségessé.

Azokban az esetekben, amikor a kár szerinti minősítés az 5.000.000 forintot meghaladta, szintén az elbíráláskori törvény alkalmazása vált indokolttá, de ekkor már valóban az elsőfokú bíróság által is utalt feltételes szabadságra vonatkozó kedvezőbb rendelkezések folytán, mivel az elkövetéskori és az elbíráláskori törvény szerinti büntetési tételkeret ilyen esetekben már azonos volt (Kúria 4/2013.(X.14.) BK. véleményére is figyelemmel).

I. r. és II. r. vádlottaknál az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezések között szereplő értékhatár változás a cselekményük jogi minősítését nem érintette, velük szemben a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó kedvezőbb rendelkezések folytán, helyesen került az elbíráláskori törvény alkalmazására sor.

III. r. vádlott esetében a terhén megállapított közbizalom elleni bűncselekmény az elkövetéskor és az elbíráláskor azonos büntetési tétellel volt fenyegetett, ugyanakkor az elbíráláskori törvény alkalmazása nem kedvezőbb, hanem szigorúbb elbírálást tett volna lehetővé, mivel a Btk. 85. § (2) bekezdése végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés esetén, a próbaidő tartamát 1-5 évben, míg az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 89. § (3) bekezdése vétségnél, 1-3 évi próbaidőben határozta meg. Erre tekintettel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a III. r. vádlottal szemben a főszabályt alkalmazva az elkövetéskor hatályos anyagi jogi rendelkezéseket vette figyelembe.

I. r. és II. r. vádlottak esetében a terhükre rótt vagyon elleni bűncselekmény anyagi jogi megnevezése a Be. 258. § (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel pontosításra szorult, mivel a fenti törvényhely alapján a rendelkező részben az üzletszerűségre, mint minősítő körülményre való utalást nem szükséges szerepeltetni, ugyanakkor az anyagi jogi megjelölés körében a (2) bekezdés bc) pont, mint az üzletszerű elkövetés alapja feltüntetendő.

Az I., II. r. és IV.-LX. r. vádlottaknál az elsőfokú bíróság helyes jogi érvekkel támasztotta alá a vagyon elleni bűncselekmény megvalósulását. A vádlottak azzal a magatartásukkal merítették ki a csalás törvényi tényállását, hogy az alanyi oldalról nézve tisztában voltak azzal, a hitelt felvevők objektíve nem képesek a folyósítandó hitel visszafizetésére, mert anyagi helyzetük miatt ez nem lehetséges. Ez azt jelenti valójában, hogy a hitelfelvevők teljesítési képessége már a szerződés megkötésekor hiányzott és ezzel nem csak a hitelfelvevők, hanem a hitelközvetítőként eljáró vádlottak is tisztában voltak. A teljesítési képesség szerződéskötéskori hiánya pedig egyértelmű következtetési alapot nyújt arra, hogy az ennek tudatában cselekvő személy teljesítési készséggel sem rendelkezhet. A teljesítési képesség, valamint a teljesítési készség elkövetéskori hiánya kizárólag a büntetőjogi felelősség megállapításához és a csalás törvényi tényállásának kimerítéséhez vezethetett.

III. r. vádlott és védője által a fellebbviteli eljárásban felhozott érvekre figyelemmel a jogi indokolás körében a másodfokú bíróság az alábbiakat kívánja még rögzíteni.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott értékebecslői feladatokat ellátva az általa elkészített - hitelbiztosítéki érték valótlan megállapításait tartalmazó - értékebecsléseit elektronikus formában továbbította a megbízójának és ezen értékebecsléseket a hitelkérelmek elbírálásánál felhasználták, a hitelszerződésekben tehát az általa adott adatok alapján felülértékelt hitelbiztosítékok kerültek rögzítésre. A III. r. vádlott által megvalósított magánokirat hamisítás bűncselekményének elkövetési tárgyai nem az e-mailek, hanem az általa elektronikusan elküldött értékebecslés adatai alapján létrejött banki iratok, amelyek a hitelügyintézés során felhasználásra kerültek. Ez utóbbi iratok a magánokirat-hamisítás elkövetési tárgyaivá váltak, mivel e bűncselekmény szempontjából magánokiratnak minősül minden olyan okirat, amely közokiratnak nem tekinthető, azonban jog vagy kötelezettség létezésének, megváltozásának vagy megszűnésének bizonyítására alkalmas, a rendeltetése erre irányul. Ez utóbbi kritériumnak pedig a hitelbiztosítéki érték valótlan

megállapítását is tanúsító, III. r. vádlott közreműködésével létrejött hitelszerződés mindenben alkalmas.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség sérelmezte, hogy az intellektuális közokirat- hamisításoknál az elsőfokú bíróság csak a szerződés aláíróját tekintette tettesnek, az I. r. vádlott elkövetői magatartását pedig bűnsegédinek jelölte meg. Lényegében IV. r. vádlott felbujtói elkövetői minőségét leszámítva, valamennyi közokirat- hamisítás esetében a tettesi alakzat megállapítását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi érveléssel az alábbiak szerint nem értett egyet.

A közokirat hamisítás büntettének megállapítása a 11., 14., 16. és 41. tényállási pontokban írt cselekmények nyújtottak alapot.

IV. r. vádlott esetében az ügyészség sem vitatta, hogy az elsőfokú bíróság a Btk. 14. § (1) bekezdése alapján, a rábíró tevékenységére tekintettel helyesen minősítette felbujtói elkövetői alakzatúnak. Ugyanakkor a másodfokú bíróság I. r. vádlott esetében is egyetértett a 3 rb. közokirat-hamisítás büntetténél a Btk. 14. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédi bűnrészesség megállapításával, míg XI. r., XV. r., XVIII. r., LVI. r., LVII. r. vádlottak esetében az elkövetői alakzatot az ítéltábla a Btk. 14. § (2) bekezdésére figyelemmel, bűnsegédire minősítette.

Az ügyészi érveléssel szemben ugyanis az ún. intellektuális közokirat-hamisítás büntettének tettese az, akinek közvetlen közreműködése folytán kerül a közokiratba valótlan adat, tény vagy nyilatkozat. E bűncselekmény elkövetési magatartása tehát csak az a közreműködés, amelynek eredményeként az arra feljogosított hivatalos személy - a tévedése folytán - a valótlan adatokat a közokiratba foglalja. Minden más közreműködés valójában e tettesi magatartást mozdítja elő és ahhoz kapcsolódó bűnsegélyként értékelhető (BH. 2013. 175, BH. 2016. 161.). Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a fenti vádlottak esetében a közokirat hamisítás büntettét bűnsegédi bűnrészességben elkövetett cselekménynek minősítette.

Az átminősítéssel érintett további vádlottak terhére rótt bűncselekmények másként minősítésére, csupán a Btk. 2. § (2) bekezdésében írtak szerinti - már korábban kifejtett jogi érvek alapján történő - elbíráláskori anyagi jogi rendelkezések alkalmazása miatt került sor a rendelkező részben meghatározottak szerint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság nem tévedett a vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítésében és a jogi indokolása is megfelelt a törvényi szabályozásnak.

A Balassagyarmati Törvényszék a büntetés kiszabása során az irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket valamennyi vádlott esetében túlnyomórészt helyesen sorolta fel, azonban azokat nem mindig értékelte súlyuknak megfelelően, továbbá az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában, valamint a Btk. 79. §-ában - azonos tartalommal - meghatározott büntetési célok elérése érdekében az elsőfokú bíróság nem minden esetben alkalmazott arányosan joghátrányokat az alábbiak szerint.

I. r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság elmulasztotta súlyosító tényezőként értékelni a bűncselekmények elkövetésében betöltött kezdeményező szerepét, továbbá sem ténybeli, sem törvényi indokát nem adta annak - de még az anyagi jogi törvényhelyre sem hivatkozott - ,hogy miért a törvényi minimum alatt, 4 évben határozta meg a szabadságvesztés mértékét. A büntetés kiszabásakor a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjára - az enyhítő szakaszra - a törvényszék nem hivatkozott, azonban az enyhítő rendelkezés alkalmazására, melyre csak akkor lett volna lehetőség,

ha a büntetési tételnél enyhébb büntetés kiszabását a büntetés kiszabási elvek szükségessé teszik, mivel ezekre figyelemmel, a törvényi minimumban meghatározott 5 évi szabadságvesztés túl szigorú lett volna. Ez utóbbira azonban adat nem merült fel, ezért a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapján a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamát a törvényi büntetési tételkeret alsó határára, 5 évre súlyosította. A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjára is figyelemmel az ítéletábra a vagyonekbeosztás összegét I. r. vádlott által megszerzett jutalék összegére mérsékelte.

II. r. vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontjának kimerítő alkalmazásával meghatározott 2 év szabadságvesztés kiszabásával is elérhetőek. Ennek indoka II. r. vádlott jelentős egészségromlása, amely a II. fokú eljárásban kiegészített ítéleti tényállás szerint a börtöntűrő képességét is jelentős mértékben érinti, ez utóbbi alanyi oldalon jelentkező, kiemelkedő nyomatékú enyhítő körülmény tette lehetővé, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott büntetést a Btk. 85. § (2) bekezdésében meghatározott maximális próbaidő tartamára végrehajtásában felfüggeszse. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabásának mellőzése a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján indokolt, mivel alkalmazására csak végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása mellett van törvényi lehetőség.

III. r. vádlott esetében az 1978. évi IV. törvény 37. §-ában meghatározott büntetési célok az elkövetéskor hatályos törvény szerinti leghosszabb próbaidőre felfüggesztett, a halmazati szabályok szerinti maximális tartamban kiszabott 1 év 6 hónap fogházbüntetéssel érhetőek csak el. Ez utóbbi vádlott esetében megállapítható, hogy a halmazatban álló közbizalom elleni bűncselekmények igen nagy száma és e bűncselekmények következtében realizálódott jogsérelem súlya a bekövetkezett időmúlás ellenére indokolja az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés próbaidőjének maximális tartamra történő felemelését.

IV. r. vádlott esetében a büntetési célok elérése érdekében a büntetés enyhítése nem indokolt, míg súlyosítása - ez irányú ügyészi fellebbezés hiányában - törvényben kizárt volt.

A Balassagyarmati Törvényszék az V.-LX. r. vádlottakig terjedő sorban, 9 vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, míg további 45 vádlottal szemben megrovást alkalmazott. A Fővárosi Ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által meghatározott joghátrányok alapjául szolgáló megfontolások nem voltak minden esetben nyomon követhetőek és nem voltak mindig kellően differenciáltak.

A Fővárosi Ítéletábra a büntetés kiszabás elveire, valamint a büntetés céljára figyelemmel a joghátrányok alkalmazásakor az alábbi rendező elvek alapján járt el.

Az V.-LX. r. vádlottakkal szemben a jogkövetkezmények meghatározásakor alapvető jelentőségű volt, hogy az egyes tényállási pontok esetében mekkora volt a hitelösszeg mértéke, ebből akár befizetéssel, akár követelés értékesítéssel vagy Nemzeti Eszközkezelő támogatása révén milyen összeg térült meg és annak is jelentőséget tulajdonított a másodfokú bíróság, hogy az ügylet során a vádlottak milyen összeghez jutottak. További a büntetést, illetve a jogkövetkezmény alkalmazását befolyásoló tényező volt a vádlottak előélete. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a halmazatban álló bűncselekmények közül a társtettesként megvalósított csalás büntettének van kiemelkedő jelentősége a jogkövetkezmények alkalmazása szempontjából, ez utóbbi bűncselekmény vagyon elleni jellegére figyelemmel nem hagyható figyelmen kívül a bűncselekménnyel összefüggésben bekövetkezett kár. Ez utóbbira tekintettel az ítéletábra az 5.000.000 forintot meghaladó kárra elkövetett bűncselekmények vádlottjaival szemben kizárólag szabadságvesztés büntetés kiszabásával látta a büntetési célokat megfelelően érvényesülni, figyelemmel azonban az elsőfokú bíróság által is figyelembe vett, e vádlottak körében fennálló enyhítő körülményekre, a

szabadságvesztések végrehajtását minden esetben a Btk. 85. § (2) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette.

XL. r. vádlott esetében a csalással okozott kár 2.550.000 forint és ezért a cselekménye az elbíráláskori Btk. alapján nagyobb kárt okozó csalás büntetnének minősül, azonban különös visszaesői minőségéből fakadóan az alanyi oldalon jelentkező súlyosító körülmények indokolták a megrovás alkalmazása helyett vele szemben is a halmazati büntetésként szabadságvesztés kiszabását, amelyet a másodfokú bíróság végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett. A Btk. 69. § (2) bekezdés b) pontja alapján ki kellett mondani, hogy e vádlott a próbaidő tartama alatt pártfogó felügyelet alatt áll. A vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén legkorábban a büntetés háromnegyed részének, de legkevesebb 3 hónap kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra a Btk. 38. § (2) bekezdés (b) pontja alapján. Ez utóbbi rendelkezés vonatkozik még a vádlottak közül XV. r. vádlottra, akinek szintén a visszaesői minősége alapozza meg a feltételes szabadságra bocsátás vonatkozó ez utóbbi rendelkezést. Az összes többi végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját meghatározó rendelkezés a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

LIX. r. vádlott esetében a vele szemben első fokon kiszabott szabadságvesztés tartama és végrehajtása próbaideje is súlyosításra szorult, figyelemmel a 8.300.000 forintos okozott kárra, valamint a bűncselekményből származó előnyre is. Ugyanakkor a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a bűncselekményből eredő vagyon mértéke alapján a vagyoneklobzás összegét 453.000 forintban kellett megállapítani.

További differenciálást hajtott végre az ítéltábla a joghátrányok tekintetében azzal, hogy azon vádlottakat, akik által megvalósított bűncselekménnyel okozott kár a 3.000.000 forintot meghaladta, de az 5.000.000 forintot nem haladta meg és kedvező személyi körülményekkel rendelkeztek, megrovás alkalmazása helyett, illetve adott esetben büntetés kiszabása helyett a Btk. 65. § (1) és (3) bekezdése alapján próbára bocsátotta. Így IX. r. vádlottat, XXXVII. r., XXXVIII. r. és XXXIX. r. vádlottakat megrovás alkalmazása helyett, míg XXIX. r. vádlottat büntetés kiszabása helyett próbára bocsátotta, a rendelkező részben meghatározott tartamban.

A megrovás helyett halmazati büntetésül 6 hónap, 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt XVIII. r. vádlott esetében kedvezőtlen előéletére figyelemmel, a másodfokú bíróság szükségesnek találta a Btk. 69. § (1) bekezdés e) pontja alapján a pártfogó felügyelet elrendelését.

Az elsőfokú bíróság járulékos rendelkezései törvényesek.

A másodfokú bíróság I. r., III. r., XX. r., XXI. r., XXVIII. r., XXXVII. r. vádlott személyi adatait a rendelkező részben pontosította.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Balassagyarmati Törvényszék ítéletét I. r., II. r., III. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX.r., XI. r., XII. r., XIII. r., XV. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII.r., XXIV. r, XXV. r., XXVI. r., XXVII. r, XXVIII. r., XXIX. r., XXXI. r., XXXII. r., XXXIII.r., XXXIV.r., XXXV. r., XXXVI. r., XXXVII. r., XXXVIII.r., XXXIX. r., XL.r., XLI. r., XLII.r, XLIII.r., XLIV.r, XLV.r., XLVII. r., XLIX.r., L.r., LI.r., LII.r., LIII. r., LIV.r., LV. r., LVI.r., LVII.r., LVIII. r., LIX.r. és LX. r. vádlottal szemben a Be. 372. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg a Be. 371. § (1) bekezdése alapján egyebekben a fenti vádlottakkal, valamint IV. r., X. r., XIV. r., XVI. r., XVII. r. és XLVI. r. vádlottakkal szemben helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2017. év január hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 9.B.180/2012/426. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.77/2016/62. számú ítéletében írt változtatásokkal I. r., II. r., III. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., VIII. r., IX. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XVIII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXIII. r., XXIV. r., XXV. r., XXVI. r., XXVII. r., XXVIII. r., XXIX. r., XXXI. r., XXXII. r., XXXIII. r., XXXIV. r., XXXV. r., XXXVI. r., XXXVII. r., XXXVIII. r., XXXIX. r., XL. r., XLI. r., XLII. r., XLIII. r., XLIV. r., XLV. r., XLVI. r., XLVII. r., XLIX. r., L. r., LI. r., LII. r., LIII. r., LIV. r., LV. r., LVI. r., LVII. r., LVIII. r., LIX. r. és LX. r. vádlottal szemben 2017. év január hó 5. napján jogerős és II. r., III. r., V. r., X. r., XI. r., XII. r., XIII. r., XIV. r., XV. r., XVI. r., XVII. r., XVIII. r., XVI. r., XXVII. r., XXVIII. r., XXXII. r., XXXIII. r., XXXIV. r., XXXV. r., XXXVI. r., XL. r., XLII. r., XLIII. r., XLVI. r., XLIX. r., L. r., LI. r., LIII. r., LIV. r., LVI. r., LVII. r., LVIII. r., LIV. r. és LX. r. vádlottakkal szemben a szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajtható!

Budapest, 2017. év január hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Bradáné Bódi Ilona
tisztviselő